

Peter Cuijpers

De wijsheid heeft haar huis gebouwd

‘De Wijsheid heeft haar huis gebouwd, zij heeft haar zeven pilaren uitgehouwen’.

Spreuken 9

In de Bijbel behoort het boek Spreuken tot de dichterlijke boeken van het Oude Testament¹. Als we Spreuken kort samenvatten, is het een boek vol praktische levenswijsheid. In de Bijbel staat de wijsheid in hoog aanzien, want zij is een geschenk van de HEERE God (Spr. 2:6). De wijsheid en het inzicht geven de mens het vermogen te onderscheiden tussen goed en kwaad. Spreuken beschrijft het leven zoals het in werkelijkheid is. Het gaat erover hoe we behoren te leven op ieder moment van de week en in iedere situatie, en daarvoor hebben we allemaal Gods wijsheid nodig. Om je zoon of dochter te waarschuwen voor de verleidingen waarmee ze te maken krijgen (1:10vv). Voor de luie puber die niet uit zijn bed wil komen (6:9). Voor de betweter die niets van anderen wil aannemen (12:15). Voor wie snel geërgerd is en meteen opvliegt (12:16). Enzovoorts. Deze wijsheid vinden we bij uitstek in het boek Spreuken. De woorden wijs en wijsheid komen er zo’n 125 keer voor. Dus, wie wijsheid zoekt zal haar in Spreuken vinden!

¹ Job t/m Hooglied

Uitgenodigd door de Wijsheid

In de eerste negen hoofdstukken van Spreuken wordt de wijsheid getekend als een persoon, een vrouw: Vrouwe Wijsheid. Haar tegenhangster is Vrouwe Dwaasheid. Beide vrouwen nodigen de mensen uit om bij hen binnen te komen. Lees rustig Spreuken 9. De vrouwen dwingen je tot een keuze. Kies je voor Vrouwe Wijsheid, of kies je voor Vrouwe Dwaasheid? Waarom is het wijs om op de uitnodiging van de Wijsheid in te gaan, en waarom is het dwaas om op de uitnodiging van Vrouwe Dwaasheid in te gaan?

Vrouwe Wijsheid heeft haar huis gebouwd

Voordat we verder ingaan op Spreuken 9, is het goed ons de volgende vragen te stellen:

1. Is Spreuken 8 en 9 alleen maar een allegorische voorstelling van de Wijsheid, of zit er meer in?
2. Wie is Vrouwe Wijsheid?

Vele uitleggers zijn van mening dat Spreuken 8:22-31 ons leert dat de Wijsheid de personificatie is van de Logos (d.i. Christus). Als we hiermee instemmen, is dit ook in Spreuken 9 het geval. Wie eenmaal deze weg inslaat, moet hem ook blijven volgen! Over de tweede vraag hebben velen zich het hoofd gebroken. De rabbijnse uitleg leert dat Vrouwe Wijsheid de Thora is. De Thora is naar rabbijnse voorstelling de hemelse koningin, door wie God alles geschapen heeft. In het licht van het Nieuwe Testament houdt deze uitleg echter geen stand. Het Nieuwe Testament leert dat God alles door het Woord – de Logos – geschapen heeft (zie Joh. 1:1-3; Kol. 1:16-17; Hebr. 1:2). *‘En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond...’* (Joh. 1:14). Als we de Wijsheid al in Spreuken 8 koppelen aan Christus, de goddelijke Logos, dan leert het Nieuwe Testament dat de Logos vlees is geworden. Dan hebben we het niet over de Thora, maar over Jezus Christus. Van Hem staat geschreven: *‘Christus in Wie al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen zijn’* (Kol. 2:3; vgl. 1 Kor. 1:23-24).

Persoonlijk ben ik zeer terughoudend om te beweren dat in Spreuken sprake is van Christus. Het gaat hier om ‘Vrouwe Wijsheid’, en dit is moeilijk te identificeren met de mannelijke Logos. En als men in de Wijsheid de personificatie van Christus ziet, moet men dezelfde toepassing maken bij Vrouwe Dwaasheid. Als Vrouwe Wijsheid Christus is, wie is dan Vrouwe Dwaasheid? Volgens sommigen stelt zij Satan voor,

die de mensen probeert te verleiden om te zondigen. Ik heb mijn twijfels bij zo'n exegetische. Voordat men er erg in heeft, raakt men verdoofd in een doolhof waarin men keer op keer vastloopt.

Ik reken mijzelf tot de armen van geest en houd het erop dat Vrouwe Wijsheid in het boek Spreuken een dichtelijke personificatie is van één van Gods attributen (de wijsheid), en meer moeten we er m.i. niet in zoeken!² Arius³ maakte de grote fout om zijn theologisch bouwwerk te funderen op Spreuken 8. Hij maakte hieruit op dat Christus het eerste schepsel van God is. In het licht van het Nieuwe Testament is dit een ernstige en verwerpelijke dwaalleer. Ook de Jehova's getuigen beroepen zich op Spreuken 8 om aan te tonen dat Christus een schepsel is, en niet God de Zoon.

Dit toont aan hoe gevaarlijk het is om het Oude Testament te gebruiken als theologisch uitgangspunt zonder het te toetsen aan de leer van het Nieuwe Testament. We mogen Gods Wijsheid, zoals die wordt voorgesteld in Spreuken, natuurlijk zien in Christus. In het Nieuwe Testament ontdekken we immers dat de wijsheid van God geopenbaard is in de Heer Jezus. Vooral Paulus en Johannes hebben in de persoon van de Heere Jezus de incarnatie van Gods wijsheid gezien, zoals Hij ook de incarnatie is van Gods genade (Tit. 2:11). Jezus leefde geheel volgens het principe: 'de vreze des HEEREN is het begin van de Wijsheid' (vgl. Luc. 2:52). Voor ons dagelijks leven is Hij de belichaming van Gods wijsheid. Hij heeft ons een voorbeeld nagelaten, opdat wij Zijn voetstappen navolgen (1 Petr. 2:21). Daarbij komt de Geest van de wijsheid ons te hulp (Ef. 1:17; Joh. 14:15-26; 16:5-15). Het is dezelfde Geest van Wijsheid, Die op Christus rustte toen Hij op aarde wandelde, Die ons de juiste woorden in de mond geeft (Jes. 11:1-2; Luk. 12:11-12; Hand. 4:8-13; 7:1-60).

'De Wijsheid heeft haar huis gebouwd, zij heeft haar zeven pilaren uitgehouwen'. De zeven pilaren die uit marmer of steen waren uitgehouwen, dienden om de voorgevel of de galerijen op het binnenhof van oosterse paleizen te ondersteunen.

² Ik respecteer de mening van uitleggers die dit anders zien en de Wijsheid toepassen op de Logos (Christus). Zolang men binnen de veilige marges van de Schrift blijft, heb ik daar geen enkele moeite mee.

³ Arius (AD 256-336) is de stichter van het arianisme, een stroming in de vroege christelijke kerk die de goddelijke Drie-eenheid niet erkende. Hij verwierp de gedachte dat Jezus, de Zoon van God, ook God Zelf is. Hij leerde dat Jezus het voornaamste schepsel was en ondergeschikt aan God de Vader.

Tevens versierden zij het huis van de eigenaar. Heiligheid is één van de pilaren die het huis van God sieren. *'De heiligheid is uw huis tot sieraad, o HEERE, tot in lengte van dagen'* (Ps. 93:5).

Het getal zeven spreekt in de Bijbel van volmaaktheid. Het huis van Vrouwe Wijsheid wordt hier dus gezien in al haar volmaaktheid en schoonheid. Jakobus 4:17 geeft een opsomming van de zeven kenmerken van de wijsheid die van boven is. Het zijn de zeven pilaren die het huis van God ondersteunen en sieren:

1. Reinheid
2. Vreedzaamheid
3. Inschikkelijkheid
4. Gezeglijkheid
5. Barmhartigheid en goede vruchten
6. Onpartijdigheid
7. Ongeveinsdheid

Deze zeven kenmerken zijn volmaakt te zien in de Heere Jezus, maar zijn ze ook in jouw en mijn leven te zien?

Christus zegt in Mattheüs 16:18: *'Ik zal Mijn gemeente bouwen...'*. In Hebr. 3:4 staat dat *God* de bouwmeester is van alles. Zoals Hij Zijn scheppingswerk door middel van de Zoon heeft uitgevoerd en in stand houdt (zie Hebr. 1:2-3), zo is de Zoon ook de Bouwmeester van het huis van God, de gemeente. Hij is Zoon over Zijn huis. De Schrift leert dat de drie-ene God betrokken was bij de schepping en het verlossingswerk, en dit is ook zo bij het bouwen van Gods huis, de gemeente. Bij de schepping was geen rol weggelegd voor de mens. Toen God alles geschapen had, gaf Hij de mens de verantwoording om te heersen over het werk van Gods handen (Gen. 1:28); alles heeft Hij onder zijn voeten gelegd (Ps. 8). Hij gaf de mens dus macht en heerschappij over alle dingen hier beneden, om alles te gebruiken tot eer van God.

En wat heeft de mens met Gods prachtige schepping gedaan? We hebben er samen een puinhoop van gemaakt! *'De hele schepping tezamen zucht en is tezamen in barensnood tot nu toe'* (Rom. 8:22). Zoals een vrouw die in barensnood is, verlangt de schepping naar haar Schepper. God zij dank heeft de mens niet het laatste woord. Alles wat de mens in zijn verdorvenheid en hoogmoed heeft verprutst, zal door God worden vernieuwd (Openb. 21:1-5). En onze rol bij het verlossingswerk?

Ons aandeel hierin was dat wij de Logos, de Zoon van God, aan het kruis hebben genageld!

In tegenstelling tot de schepping is de mens wel betrokken bij het bouwen van Gods tempel, de gemeente (zie 1 Kor. 3:9-17). De tempel waarin de Geest van God woont, is de gemeente (1 Kor. 3:16). Het bouwproces is nog in volle gang. Het huis en de bouw ervan is een metafoor, en zo moeten we het ook lezen. De gemeente is een *geestelijk* huis, en ze bestaat uit levende stenen. Tot op de dag van vandaag worden er dagelijks 'levende' stenen toegevoegd aan het huis van God (1 Petr. 2:5). Het zijn 'levende' stenen, dat betekent dat in elk van die stenen de Heilige Geest woonachtig is (1 Kor. 6:19). Al die stenen vormen samen de tempel waarin de Heilige Geest woont (Ef. 20-22). En zoals de mens heeft gefaald wat betreft het heersen over de schepping, heeft hij ook gefaald bij het bouwen van het huis van God. Men moet wel blind zijn om niet te zien dat de christenheid er niet veel van heeft terechtgebracht.

Als we de gemeente vergelijken met haar begintijd, vergaat het ons zoals de priesters, Levieten en familiehoofden, de ouden die het *eerste huis* hadden gezien: zij weenden luid (Ezra 3:12). De Bijbel leert dat het er niet beter op wordt. Alles wat God aan de mens heeft toevertrouwd, wordt door de mens te gronde gericht. Ondanks al de vreugde en het gejuich in de christenheid, kunnen velen met mij hun tranen niet bedwingen als ze zien wat er van het prachtige bouwwerk van de eerste tempel is overgebleven (Ezra 3:12-13). Moeten we dan maar bij de pakken gaan neerzitten? Volstrekt niet! In 1 Korintiërs 3:12-17 wordt ieder van ons persoonlijk aangesproken: *'Als nu 'iemand' op het fundament bouwt...'* (vs. 12). Wij zijn persoonlijk verantwoordelijk om verder te bouwen aan Gods tempel. De bouw van Gods tempel is bijna voltooid, we laten ons dan ook door niets of niemand ontmoedigen! *'De Wijsheid heeft haar huis gebouwd'*. In Handelingen 2:47 staat: *'de Heere voegde dagelijks bijeen die behouden werden'* (vgl. Hand. 2:41; 4:4; 5:14; 6:7 enz.). Hij is de Bouwmeester van Zijn huis. Om in bouwtermen te blijven: wij zijn alleen de dragers van de stenen! Door genade wil Hij u en mij gebruiken om levende stenen aan te dragen.

Om over na te denken

In 1 Timotheüs 3:15 wordt de gemeente het huis van God genoemd, de pilaar en grondslag van de waarheid. Paulus schreef aan Timotheüs, opdat hij zou weten hoe men zich moest gedragen in het huis van God. In 2 Timotheüs 2: 20 is er opnieuw sprake van een huis. Maar nu wordt het niet meer het huis van God genoemd, maar

een 'groot huis'. De gemeente was in kwantiteit toegenomen, maar in kwaliteit afgenomen. Dwaalleraars hadden ingang gevonden in het huis van God, en de waarheid werd geweld aangedaan (vs. 16-18). In dit grote huis bevonden zich niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden vaten. Er is dus sprake van gelovigen (gouden en zilveren vaten), en ongelovigen (houten en aarden vaten). Dit is de toestand waarin de christenheid zich vandaag bevindt. Ondanks dat er sprake is van verval en van vermenging van gelovigen met ongelovigen, blijft de gemeente het huis van God. Maar dit grote huis wordt al lang niet meer de pilaar en de grondslag van de waarheid genoemd.

En nu? Hoe te handelen als u zich in een kerk of gemeente bevindt waar gelovigen én ongelovigen deelnemen aan het heilig avondmaal, waar men niet meer weet hoe men zich in het huis van God moet gedragen? Waar gelovigen, ongelovigen, samenwonenden, homoseksuelen en transgenders broederlijk naast elkaar zitten? *De Wijsheid heeft haar huis gebouwd.* Als de Wijsheid ons uitnodigt om in haar huis te komen, zou zij ons dan in het onzekere laten over deze belangrijke vragen? Nee, in de verzen 21 t/m 26 geeft zij het antwoord. Maar wat doen wij ermee?

Iemand heeft geschreven: 'De wereld is als een mooi boek, waarin alle schepselen als letters zijn, die tezamen de Naam van de Schepper vormen. Maar de natuur (wereld en mens) werd door de zonde bedorven, en werd daardoor als een boek dat minder goed leesbaar is'.

Hetzelfde kan van de gemeente worden gezegd: De gemeente is als een mooi boek, waarin alle christenen letters zijn, die tezamen de Naam van de Verlosser vormen. Maar de gemeente werd door de zonde bedorven, en werd daardoor als een boek dat minder goed leesbaar is.

Een feestmaal

'Zij heeft haar slachtvee geslacht, haar wijn gemengd, ook heeft zij haar tafel bereid' (vs. 2). In Spreuken 9 is de Wijsheid niet aan het werk, zij heeft haar huis gebouwd – het werk is voltooid. Tijd om feest te vieren! De Wijsheid heeft haar tafel toebereid. Dat wil zeggen dat zij een feestmaal had aangericht, want het slachten van een stuk vee gebeurde bij feestelijke gelegenheden of om een gast te onthalen (zie Gen. 18:1-8; Luc. 15:23). Een feestmaal bereidt men niet om het alléén te nuttigen, daarom stuurde zij haar dienstmaagden erop uit om gasten te nodigen (vs. 3). Dit gebeurde op de hoogte van de stad, zodat velen het konden horen (vgl. Spr. 8:2).

In de gelijkenis van de bruiloft had de koning een bruiloft voor zijn zoon aangericht (Matt. 22:1-14). Zo heeft God een bruiloftsmaal aangericht voor Zijn Zoon en Zijn slaven gestuurd om de genodigden – de Joden – te laten roepen. Maar de een na de ander liet het afweten. Wat een belediging voor de koning! Maar lankmoedig als hij was, stuurde hij opnieuw een paar andere slaven erop uit. Nu hadden ze een expliciete boodschap meegekregen: *'Zeg aan de genodigden: Zie, mijn middagmaal heb ik gereed gemaakt, mijn ossen en mijn gemeste beesten zijn geslacht en alles is gereed; kom naar de bruiloft'*. In het oosten was en is het een grote belediging om zo'n uitnodiging af te wijzen. Hoe zouden de genodigden reageren? Heel onverschillig, het liet hun koud! Zij sloegen er geen acht op en gingen weg, de één naar zijn eigen akker, de ander naar zijn koophandel; de overigen nu grepen zijn slaven, mishandelden en doodden hen.

Dit gedrag was een slag in het gezicht van de koning. Zo is het ook met de Koning en Zijn onderdanen. De gevolgen konden niet uitblijven. Hij zond Zijn legers en bracht die moordenaars om en stak hun stad (Jeruzalem) in brand. Deze profetie is in 70 na Chr. vervuld. Toen trok het Romeinse leger onder aanvoering van Titus Jeruzalem binnen. De hele stad, inclusief de tempel, werd in brand gestoken en met de grond gelijk gemaakt. De genodigden waren het niet waard (vs. 8b). Wat een ernstig woord! Nu zond de Koning Zijn slaven naar de kruispunten van de wegen. Allen die ze er zouden vinden (Jood en heiden), kreeg de uitnodiging om naar de bruiloft van Gods Zoon te komen. Nu vond de uitnodiging wél gehoor, en al snel was de bruiloftsmaal gevuld met zowel bozen als goeden.

Hoe dwaas dat de genodigden de uitnodiging van de koning hadden afwezen. Hoe anders had het kunnen aflopen als ze gehoor hadden gegeven aan de uitnodiging van Vrouwe Wijsheid om in haar huis te komen.

Haar dienstmaagden

Vrouwe Wijsheid zond haar dienstmaagden uit om de mensen uit te nodigen naar haar feestmaal te komen. *De koning* in de gelijkenis van de Heere Jezus zond zijn slaven uit om de gasten uit te nodigen naar de bruiloft van zijn zoon te komen. En *de Heer Jezus* heeft ons als Zijn discipelen nu uitgezonden om alle volken tot discipelen te maken (Matt. 28:18-20).

‘Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die vrede verkondigen, van hen die het goede nieuws verkondigen (lett. ‘evangeliseren’) (....). Hun geluid is uitgegaan over de hele aarde en hun woorden tot de einden van het aardrijk’ (Rom. 10:15b, 18).

God heeft ons niet geroepen om werkeloos achterover te blijven leunen. Wij zijn *uitgezonden* om het evangelie – het goede nieuws – te verkondigen. Dit betekent niet dat we allemaal fulltime evangelisten zijn, maar we mogen wel het werk doen van een evangelist (2 Tim. 4:5), en dat is mensen bij Christus brengen.

Om over na te denken

Als Vrouwe Wijsheid haar dienstmaagden stuurt, dan zijn dit predikers die niet besmet zijn met de wijsheid van de mens. Ze zijn toegerust met de wijsheid die van boven is. Het doel van de zending van de Geest is: *‘de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel’* (Joh. 16:8). Dat gebeurt niet door overredende woorden van wijsheid (van mensen), maar in betoon van de Geest en van kracht (1 Kor. 2:4).

Het evangelie wordt vandaag steeds meer aantrekkelijk gemaakt. Dingen worden aangenaam voorgesteld om maar zoveel mogelijk mensen te trekken. Organisatieadviseurs hebben een gat in de markt gevonden en veroveren de christelijke wereld. Religieuze leiders hebben de technieken van de moderne reclame overgenomen. De adviseurs verzekeren ons dat de kerken hun ‘product’ op dezelfde manier moeten verkopen als waarop de grote winkelketens schoenen en sieraden verkopen. Succes verzekerd! Maar wat is het product dat de kerk levert? Wat proberen wij aan de consument te slijten? Hierover moet grondig worden nagedacht. Immers, anders dan sieraden en schoenen die op veel consumenten grote aantrekkingskracht uitoefenen, is het evangelie afstotelijk en dwaas voor onbekeerde mensen (1 Kor. 1:18-23).

Hoe brengen we een dwaas en afstotelijk product aan de man? Door de verpakking te veranderen! Het evangelie wordt zó aantrekkelijk gemaakt dat het voorziet in alle behoeften van de mens. Ben je single – alleenstaand? Geloof in de Heer Jezus. Hij bezorgt je de man of vrouw van je dromen. Ben je werkloos? Hij zorgt ervoor dat je een goede baan krijgt. Ben je ziek? Hij zal je genezen. Ben je arm? Hij maakt je rijk. Enzovoorts. Als we de mensen maar kunnen overtuigen dat Christus is gestorven om in al onze behoeften te voorzien, zullen ze in rijen voor de deur staan om ons 'product' aan te schaffen. Het evangelie in de uitverkoop! Maar is dit het evangelie dat God ons heeft toevertrouwd? Daarover mag u, mag jij zelf nadenken.

De genodigden

De Wijsheid richt zich in Spreuken 9 slechts tot één groep mensen: de onverstandigen (vs. 4-6). De *eerste oproep* van de Wijsheid was gericht aan onverstandigen, spotters en dwazen (Spr. 1:22). Spotters drijven de spot met God; ze maken het geloof belachelijk. Het zijn goddelozen, die de wijsheid verachten en verwerpen. Wie wijs is, houdt zich ver van dit soort mensen (vgl. Ps. 1:1). Daarom worden in de *tweede oproep* alleen de onverstandigen en dwazen aangesproken (Spr. 8:5). Maar de dwazen willen niets weten van Gods wijsheid. Dwazen zijn mensen die van zichzelf denken dat ze de wijsheid in pacht hebben. Omdat ze niet openstaan voor het evangelie, begrijpen ze niets van Gods gedachten. Het is hun dwaasheid (Ps. 92-6-7; 1 Kor. 2:14). De les die we hieruit kunnen leren, is deze: *‘Geef het heilige niet aan de honden en werp uw paarden niet voor de zwijnen’* (Matt. 7:6). Het evangelie aangaande Jezus Christus en Die gekruisigd, is té kostbaar om door ‘honden’ en ‘zwijnen’ vertrapt te worden. Bij hen is geen eer te behalen, alleen maar schande en smaad (Spr. 9:7-8a).

De spotters en dwazen zijn afgefallen, dus blijft er nog één groep over tot wie de Wijsheid zich richt: de onverstandigen. De Engelse vertaling maakt duidelijker wie de onverstandigen zijn: ze spreekt over ‘the simple’ – simpele mensen, de armen van geest, de eenvoudigen (vgl. Matt. 5:3; 11:25). Voor de duidelijkheid: dit betekent niet dat deze mensen een laag IQ hebben, of dat ze minder geschoold zijn. Zij missen de wijsheid van God, maar in tegenstelling tot de spotters en dwazen staan zij open voor het evangelie.

Zij worden door Vrouwe Wijsheid uitgenodigd om van haar brood te eten en van haar wijn te drinken (vs. 4-5). In de verzen 6 t/m 12 wordt een opsomming gegeven van de zegeningen die Vrouwe Wijsheid gereed heeft voor hen die gehoor geven aan haar oproep en die de weg van het verstand betreden. Het eerste wat Vrouwe Wijsheid ons wil leren, is ontzag te hebben voor God. *‘De vreze des HEEREN is het begin van de wijsheid’*. Het ontzag voor God is het begin van de wijsheid (vs. 10; vgl. Spr. 1:7). Hoe meer ontzag we voor God hebben, hoe beter we Hem leren kennen (vgl. Joh. 17:3). En hoe beter we Hem leren kennen, hoe verstandiger we worden.

In vers 11 belooft de Wijsheid haar gasten een lang leven. We bevinden ons hier op oudtestamentische bodem. Als het volk Israël heel het gebod dat de HEERE hun had opgelegd zou onderhouden, werd hun een lang leven in het land beloofd (Deut. 11:9). Wij bevinden ons op nieuwtestamentische bodem. Voor ons geldt dat eenieder die in Hem (Christus) gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft (Joh. 3:15-16). Dus wie wijs is, is wijs tot zijn eigen welzijn (vs. 12a).

Vrouwe Dwaasheid

In de verzen 13 t/m 18 komt Vrouwe Dwaasheid aan bod. In tegenstelling tot Vrouwe Wijsheid is zij luidruchtig, enkel onverstand, en weet zij niets (vs. 13). Zij zit op een stoel bij de deur van haar huis en nodigt de voorbijgangers uit om in haar huis te komen (vs. 14-15). Zij richt zich met dezelfde woorden tot de voorbijgangers als Vrouwe Wijsheid: *'Wie onverstandig is, laat hij hiernaartoe afwijken'* (vs. 16; vgl. vs. 4). Maar zij heeft heel wat anders te bieden dan Vrouwe Wijsheid: *'Gestolen water is zoet, heimelijk gegeten brood is smakelijk'* (vs. 17). De woorden 'gestolen' en 'heimelijk' maken meteen duidelijk dat wat zij te bieden heeft, niet zuiver is. Wat zij met het gestolen water bedoelt maakt Spreuken 5:15 duidelijk: *'Drink water uit uw eigen regenbak en welwater uit uw eigen bornput'*. Op poëtische wijze wordt in Spreuken 5 beschreven dat seks thuishoort in het huwelijk. Geniet van je eigen vrouw en blijf ver van de 'vreemde' vrouw (vs. 8).

Het is dus een waarschuwing om niet 'vreemd' te gaan. Dan is ook meteen duidelijk wat Vrouwe Dwaasheid met gestolen water bedoeld. Het is een oproep om (met haar) 'vreemd' te gaan! Dit gestolen water is zoet, maar uiteindelijk heeft het de dood tot gevolg (vs. 18). Hetzelfde geldt voor het heimelijk gegeten brood. Dit brood dat in het 'verborgene' wordt gegeten is smakelijk, maar het ligt zwaar op de maag! God, Die in het verborgene ziet, brengt het verborgene ook aan het licht: hetzij goed, hetzij kwaad (vgl. Matt. 6:4,6,18; Rom. 2:16).

Het huwelijk wordt als beeld gezien van de verbondsrelatie tussen de HEERE en Zijn volk Israël. In het Nieuwe Testament spreekt het van de relatie tussen Christus en de gemeente (Ef. 5:28-33; 2 Kor. 11:2). Als we dit voor ogen houden, zien we hoe belangrijk het is het huwelijk in ere te houden, en niet in te gaan op de uitnodiging van Vrouwe Dwaasheid!

Aan het begin van dit artikel heb ik gevraagd om Spreuken 9 rustig door te lezen. De vraag was: Kies je voor Vrouwe Wijsheid, of kies je voor Vrouwe Dwaasheid? Het is spijtig te moeten vaststellen dat de meerderheid kiest voor de Dwaasheid. Als je goed gelezen hebt, hoeft ik niet opnieuw uit te leggen waarom dit niet verstandig is. Het gestolen water waarmee de Dwaasheid ons lekker wil maken, weegt niet op tegen de wijn die de Wijsheid ons aanbiedt. De blijdschap in de Heere Jezus gaat alles wat de Dwaasheid te bieden heeft ver te boven. Maar dit kunnen alleen zij beamen, die van de wijn van de Wijsheid hebben gedronken!

